

Panium – Getal Zeven

Daniël 11 Onthuld: Profetische lijnen van 1989 tot de Zondagswet

Jeff Pippenger

2025-03-15

Wij werken eraan alle lijnen van Daniël elf samen te brengen in verband met de verborgen geschiedenis van vers veertig, die de periode van 1989 tot aan de zondagswet in de Verenigde Staten voorstelt. Onze roeping als studenten van de profetie is het woord der waarheid recht te verdelen.

Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, als een arbeider die zich niet behoeft te schamen en die het woord der waarheid recht snijdt. 2 Timotheüs 2:15.

Daniël hoofdstuk elf kan in tien profetische lijnen worden verdeeld. De verzen één tot en met vier vertegenwoordigen één profetische lijn. De verzen vijf tot en met negen vertegenwoordigen een tweede lijn. Vers tien vertegenwoordigt een derde lijn. De verzen elf en twaalf vertegenwoordigen de vierde lijn. De vijfde lijn omvat de verzen dertien tot en met vijftien. De zesde lijn omvat de verzen zestien tot en met tweeëntwintig. De zevende lijn omvat de verzen drieëntwintig en vierentwintig. Vers vierentwintig tot en met vers eenendertig is de achtste lijn. De verzen eenendertig tot en met veertig vormen de negende lijn, en de tiende en laatste lijn omvat de verzen veertig tot en met vijfveertig. Deze tien lijnen moeten bijeen worden gebracht, regel op regel.

Wie zal hij kennis leren, en wie zal hij de leer doen verstaan? Hun die van de melk gespeend en aan de borsten ontwend zijn.

Want voorschrift moet op voorschrift zijn, voorschrift op voorschrift; regel op regel, regel op regel; hier een weinig en daar een weinig:

Want met stamelende lippen en in een andere tong zal Hij tot dit volk spreken. Tot wie Hij gezegd heeft: Dit is de rust, waarmee gij de vermoeide rust kunt doen vinden; en dit is de verkwikking; toch wilden zij niet horen.

Maar het woord des Heren was voor hen gebod op gebod, gebod op gebod; regel op regel, regel op regel; hier een weinig en daar een weinig; opdat zij zouden heengaan, achterwaarts vallen, gebroken worden, verstrikt raken en gevangen worden. Jesaja 28:9–13.

Elk van de tien profetische lijnen hangt uiteraard met de andere samen, maar binnen elke lijn is een specifiek thema te onderkennen. Hoewel elke lijn een hoofdthema heeft, bezitten de lijnen meer dan slechts één enkel getuigenis. Ik ben voornemens elk van de thema's in de tien lijnen te identificeren.

Eerste regel

Ook ik stond in het eerste jaar van Darius, de Meder, om hem te bevestigen en te versterken. En nu zal ik u de waarheid bekendmaken. Zie, er zullen nog drie koningen in Perzië opstaan;

en de vierde zal veel rijker zijn dan zij allen; en door zijn macht, door middel van zijn rijkdom, zal hij allen opzetten tegen het koninkrijk van Griekenland. En er zal een machtige koning opstaan, die met grote heerschappij zal regeren en doen naar zijn wil. En zodra hij zal zijn opgestaan, zal zijn koninkrijk verbroken worden en verdeeld naar de vier winden des hemels; en niet aan zijn nakomelingen, noch overeenkomstig de heerschappij waarmee hij geregeerd heeft; want zijn koninkrijk zal ontworteld worden, ja, ten behoeve van anderen dan dezen. Daniël 11:1–4.

Het eerste jaar van Darius markeert het einde van zeventig jaar en duidt aldus een profetische tijd van het einde aan. Tegen vers drie vestigt Alexander de Grote zijn wereldomvattend koninkrijk, en tegen vers vier zou zijn koninkrijk worden uitgerukt en verdeeld naar de vier winden. Wanneer wij Darius gebruiken als de tijd van het einde in 1989, kunnen wij de koningen tellen die in vers twee worden voorgesteld. Wanneer Gabriël in vers één zegt: „Ook ik stond hem bij in het eerste jaar van Darius”, bouwt hij voort op wat hij Daniël aan het begin van het visioen heeft meegedeeld, dat in hoofdstuk tien begon.

In het derde jaar van Kores, de koning van Perzië, werd aan Daniël, wiens naam Beltsazar genoemd werd, een zaak geopenbaard; en de zaak was waar, maar de vastgestelde tijd was lang; en hij verstond de zaak en had inzicht in het gezicht. Daniël 10:1.

De wegmarkering die een „tijd van het einde” voorstelt, bevat twee symbolen. De „tijd van het einde” voor de profetische lijn van Mozes was de geboorte van Aäron, drie jaar later gevolgd door de geboorte van Mozes. Aäron en Mozes zijn het tweevoudige symbool van de „tijd van het einde” in hun geschiedenis en vormen een type van de geboorte van Johannes de Doper en zes maanden daarna van Jezus. De „tijd van het einde” in 1798 markeerde de gevangenneming van de paus van Rome, die vervolgens in gevangenschap stierf in 1799. Van „het eerste jaar van Darius de Meder” tot „het derde jaar van Kores, koning van Perzië”; Darius en Kores vertegenwoordigen de „tijd van het einde” in 1989, want alle profeten spreken meer over de laatste dagen dan over de dagen waarin zij leefden.

Al deze dingen nu zijn hun overkomen tot voorbeelden; en zij zijn beschreven tot waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is. 1 Korinthiërs 10:11.

Darius en Cyrus vertegenwoordigen Ronald Reagan en George Bush sr. in 1989. Beiden waren in dat jaar president. Vers één van hoofdstuk elf plaatst het visioen in het derde jaar van Cyrus, wat George Bush sr. zou vertegenwoordigen, die Reagan opvolgde zoals Cyrus Darius opvolgde. Vers twee verklaart dat er nog drie koningen zullen opstaan en dat de vierde veel rijker is dan zij allen. De laatste „tijd van het einde” in hoofdstuk elf begint in 1989 en geeft te kennen dat er na George Bush sr. nog drie koningen zouden opstaan, waarmee de drie presidenten worden aangeduid die Bush sr. opvolgden. Die drie koningen waren Bill Clinton, George Bush jr., Barak Obama, en daarna zou de rijkste president, Donald Trump, „door zijn kracht” en „door zijn rijkdommen allen tegen het rijk van Griekenland in beweging brengen”.

Vers drie introduceert vervolgens Alexander de Grote en is daarom een voorafbeelding van de laatste leider van de Verenigde Naties, die zich in de laatste dagen met het pausdom verenigt, maar

die, evenals het pausdom, aan zijn einde komt. De Verenigde Naties vormen het zevende koninkrijk, in Openbaring zeventien voorgesteld als tien koningen, en de confederatie van tien koningen stemt ermee in hun zevende koninkrijk gedurende één symbolisch uur aan het pauselijke beest te geven.

En de tien horens die gij gezien hebt, zijn tien koningen, die nog geen koninkrijk hebben ontvangen; maar zij ontvangen macht als koningen, één uur lang, met het beest. Dezen zijn eensgezind en zullen hun kracht en macht aan het beest geven. Dezen zullen oorlog voeren tegen het Lam, en het Lam zal hen overwinnen; want Het is een Heere der heren en een Koning der koningen; en zij die met Hem zijn, zijn geroepen en uitverkoren en getrouw. Openbaring 17:12–14.

Die tien koningen worden voorgesteld door vers drie en vier, en ook door de geschiedenis van de opkomst en ondergang van Alexander de Grote, die deze verzen in de vierde eeuw vervulde. Griekenland is het derde koninkrijk van de Bijbelse profetie en is een symbool van de draak, een derde deel van de drievoudige verbintenis van de draak, het beest en de valse profet. Aan het kruis werd de boodschap „Koning der Joden” opgetekend in het Hebreeuws, Latijn en Grieks; als vertegenwoordiging van de Joden, de Romeinen en de overige menigten uit de andere volken die met het Pascha in Jeruzalem zouden zijn. De Grieken vertegenwoordigden de draak, de Romeinen vertegenwoordigden het beest, en de Joden waren de valse profet.

De eerste vier verzen van hoofdstuk elf duiden het einde aan van de aardse drakenmacht die hoererij bedrijft met de pauselijke macht, wanneer de menselijke genadetijd ten einde loopt. Verzen drie en vier duiden de laatste opkomst en ondergang aan van de laatste manifestatie van een aardse drakenmacht. Deze verzen liggen als een overlay over de laatste zes verzen, die het einde aanduiden van het beest dat hoererij bedrijft met de koningen der aarde. Het begin en het einde van hoofdstuk elf duiden de geschiedenis aan waarin de vijanden van God aan hun einde komen, zonder dat er iemand is om te helpen. De eerste vier verzen, in overeenstemming gebracht met de laatste zes verzen, dragen aldus de symboliek van de Tien Geboden, met een tafel van de eerste vier geboden en een tafel van de laatste zes geboden, terwijl zij tevens een beproeving met het getal tien symboliseren.

De eerste vier verzen vertegenwoordigen een begin dat het einde illustreert, terwijl zij de boodschap verankeren als aanvangend in de „tijd van het einde” in 1989. De verzen vertegenwoordigen de periode van 1989 tot aan het sluiten van de menselijke genadetijd, en vatten aldus de boodschap van de laatste zes verzen samen, die de toename van kennis vormen die in 1989 werd ontzegd en die de gebeurtenissen aanduiden die met het sluiten van de genadetijd verbonden zijn.

De verzen verschaffen het profetische anker om te onderkennen dat er, te beginnen in 1989, in totaal acht presidenten zouden zijn, waarbij de achtste uit de zeven voorgaande presidenten zou voortkomen; aldus wordt de passage verbonden met het raadsel dat de achtste uit de zeven is, hetgeen een profetisch kenmerk is dat tegenwoordige waarheid is in de laatste dagen.

Het thema dat met deze verzen kan worden begrepen, is de uiteindelijke vernietiging van de drakenmacht die hoererij bedrijft met de hoer van Tyrus. De hoer bedrijft hoererij met alle koningen der aarde, maar zoals het oude Frankrijk de eerstgeborene van de Katholieke Kerk werd toen Clovis in 496 zijn troon aan het pausdom wijdde, zo zal ook het aardbeest van de Verenigde Staten de eerste van de koningen zijn die bij de zondagswet hoererij met de hoer bedrijven. Zoals in de laatste zes verzen, zo duiden en benadrukken de eerste vier verzen alle drie de machten aan die de wereld naar Armageddon voeren, maar het thema in de eerste vier verzen is de drakenmacht, vertegenwoordigd door Griekenland en Alexander de Grote.

Reagan begon het proces van acht presidenten dat nu heeft geleid tot de laatste van de acht presidenten. De achtste president zal het beeld van het beest oprichten en een zondagswet in de Verenigde Staten afdwingen, terwijl hij tevens een regeling tot stand brengt waardoor hij het hoofd van de Verenigde Naties wordt, die op juist dat moment onder het voorwendsel van het oplossen van de toenemende oorlogsvoering van de radicale islam een wereldwijde kerk-staatverhouding zullen aangaan.

De overgang van de Verenigde Staten, die het beest uit de aarde van Openbaring hoofdstuk dertien is, van het zesde koninkrijk van de Bijbelse profetie tot het hoofd van het zevende koninkrijk van de Bijbelse profetie, terwijl zij de onwettige verhouding met het achtste koninkrijk van de Bijbelse profetie voleindigen, wordt geïllustreerd vanaf vers één, dat 1989 aanduidt, via de presidenten die leiden tot de zondagswet in de Verenigde Staten, en onmiddellijk daarna wordt de machtige koning geïdentificeerd die opstaat. Die machtige koning is Trump, die de controle over de Verenigde Naties op zich neemt, hetgeen hij thans bezig is te ontmantelen, vooruitlopend op zijn eisen.

Tweede Regel

Vers vijf tot en met negen vormt de eerste vermelding en de puntsgewijze uitbeelding van de strijd tussen de koningen van het noorden en van het zuiden, die in het gehele hoofdstuk als de voornaamste profetische achtergrond dient. Vers vijf zet het thema van deze passage uiteen.

En de koning van het zuiden zal sterk zijn, en een van zijn vorsten; en hij zal sterker zijn dan hij, en heerschappij voeren; zijn heerschappij zal een grote heerschappij zijn. Daniël 11:5.

Ptolemaeus I Soter en Seleucus I Nicator worden in het vers voorgesteld. Beiden vormden een vierde deel van de „Diadochen” (wat opvolger betekent) van Alexanders koninkrijk. Seleucus is de eerste „koning van het noorden” in hoofdstuk elf, en in overeenstemming met heidens Rome, pauselijk Rome en het moderne Rome werd Seleucus pas als de profetische koning van het noorden gevestigd na drie voornaamste overwinningen of beslissende gebeurtenissen: zijn herovering van Babylon in 312 v.Chr., de Slag bij Ipsus in 301 v.Chr., en de Slag bij Corupedium in 281 v.Chr. Deze ontwikkelingen versloegen zijn belangrijkste rivalen, breidden zijn rijk uit en bestendigden zijn heerschappij in de regio.

De tweede lijn begint met het aanduiden van de koningen van het noorden en van het zuiden, in onderscheid van alle andere opvolgers (Diadochen) van Alexanders verdeelde koninkrijk. Zij vangt aan met de vaststelling dat de koning van het noorden pas na drie veroveringen wordt gemachtigd.

Vervolgens wordt in de geschiedenis van de strijd om de heerschappij die zich na Alexanders dood ontvouwde, in de verzen zes tot en met negen, een periode aangeduid die eindigt met de omverwerping van de koning van het noorden door de koning van het zuiden. Dit is de eerste van drie keren in hoofdstuk elf dat de koning van het zuiden de overhand behaalt op de koning van het noorden. Zij verschaffen binnen het hoofdstuk drie interne getuigenissen die duidelijk de wegmarkeringen vaststellen van de geschiedenis die ertoe leidt dat een koning van het zuiden een koning van het noorden verslaat.

En de koning van het zuiden zal sterk worden, evenals een van zijn vorsten; maar deze zal sterker worden dan hij en heerschappij voeren; zijn heerschappij zal een grote heerschappij zijn. En na verloop van jaren zullen zij zich met elkander verbinden; want de dochter van de koning van het zuiden zal tot de koning van het noorden komen om een overeenkomst tot stand te brengen; maar zij zal de kracht van haar arm niet behouden; ook zal hij niet standhouden, noch zijn arm; maar zij zal worden overgegeven, evenals zij die haar gebracht hebben, en hij die haar verwekt heeft, en hij die haar in die tijden versterkt heeft. Doch uit een loot van haar wortels zal iemand in zijn plaats opstaan; die zal met een leger komen, en hij zal de vesting van de koning van het noorden binnentrekken, en tegen hen optreden, en overwinnen. En ook hun goden zal hij, met hun vorsten en met hun kostbare vaten van zilver en goud, als gevangenen naar Egypte voeren; en hij zal meer jaren standhouden dan de koning van het noorden. Zo zal de koning van het zuiden in zijn koninkrijk komen en naar zijn eigen land terugkeren. Daniël 11:5-9.

De historische vervulling van de verzen verschaft het patroon voor de profetische vervulling van de twaalfhonderdzesentwintig jaren van pauselijke heerschappij, aangeduid in de verzen eenendertig tot en met veertig, en het profetische patroon voor de vervulling van vers elf, dat voor het eerst werd vervuld in 217 v.Chr. in de Slag bij Raphia. Die drie getuigen duiden de kenmerken aan van de Oekraïense Oorlog, waarin Poetin, de laatste koning van het zuiden, zal zegevieren over het proxyleger van de pauselijke koning van het noorden.

Het thema van de tweede lijn van de profetische geschiedenis is hoe de dodelijke wond in 1798 aan het pausdom wordt toegebracht, zoals weergegeven in de verzen vijf tot en met negen en de slag bij Raphia in vers elf. De koning van het zuiden, namelijk Egypte, is de macht van de draak.

Mensenkind, richt uw aangezicht tegen Farao, de koning van Egypte, en profeteer tegen hem en tegen geheel Egypte; spreek en zeg: Zo zegt de Heere HEERE: Zie, Ik zal u treffen, Farao, koning van Egypte, de grote draak, die midden in zijn stromen ligt, die gezegd heeft: Mijn rivier is van mijzelf, en ik heb haar voor mijzelf gemaakt. Ezechiël 29:2, 3.

De drie illustraties van de koning van het zuiden die in hoofdstuk elf de overhand heeft over de koning van het noorden, komen samen om de uiteindelijke val van de koning van het noorden in vers vijfenveertig aan te wijzen.

En hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeën op de heerlijke heilige berg; toch zal hij aan zijn einde komen, en niemand zal hem helpen. Daniël 11:45.

Er zijn drie lijnen in hoofdstuk elf die illustreren dat een koning van het zuiden een koning van het noorden verslaat, maar wanneer de koning van het noorden aan zijn einde komt zonder dat iemand hem helpt, is dit niet zo duidelijk zichtbaar. Maar het boek Openbaring maakt duidelijk dat het de macht van de draak is die haar ten val brengt door haar vlees te eten en haar met vuur te verbranden. Zodra de macht van de draak vanuit het boek Openbaring wordt onderkend, kunnen wij de koningen zien, die tevens de draak zijn en tevens de koning van het zuiden, die in vers vijfenveertig de koning van het noorden ten val zullen brengen. Drie directe getuigen in het hoofdstuk, die allen getuigen van hun volmaakte vervulling zoals weergegeven door het verband tussen de boeken Daniël en Openbaring.

De moderne pauselijke koning van het noorden komt in vers vijfenveertig aan zijn einde zonder dat iemand hem helpt, en het boek Openbaring duidt aan hoe de pauselijke macht aan haar einde komt door de hand van de drakenmacht.

En de tien horens die gij op het beest gezien hebt, dezen zullen de hoer haten, en zullen haar woest en naakt maken, en haar vlees eten, en haar met vuur verbranden. Want God heeft in hun harten gegeven zijn wil te volbrengen, en eensgezind te zijn, en hun koninkrijk aan het beest te geven, totdat de woorden Gods vervuld zullen zijn. Openbaring 17:16, 17.

De tien koningen verbranden de pauselijke koning van het noorden met vuur en eten haar vlees. De koningen van de laatste dagen zijn de macht van de draak.

„Koningen en heersers en stadhouders hebben het merkteken van de antichrist op zich genomen, en worden voorgesteld als de draak die heengaat om oorlog te voeren tegen de heiligen—tegen hen die de geboden van God bewaren en het geloof van Jezus hebben. In hun vijandschap tegen het volk van God tonen zij zich ook schuldig aan de keuze van Barabbas in plaats van Christus.” Testimonies to Ministers, 38.

De tien koningen zijn de macht van de draak, die ook wordt voorgesteld door het koninkrijk van Griekenland en Alexander. Die koningen zijn koningen van het zuiden, want zij worden voorgesteld door Farao, de koning van Egypte. Zij zullen haar vlees eten, want zij zijn ook de profetische „honden” die de psalmist de „vergadering der goddelozen” noemt.

Want honden hebben mij omsingeld; de vergadering van de goddelozen heeft mij omringd; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorboord. Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; zij zien toe en staren mij aan. Zij verdelen mijn klederen onder elkander en werpen het lot over mijn gewaad. Psalmen 22:16–18.

Het pausdom is de koning van het noorden in vers vijfenveertig, en het pausdom wordt in de gemeente van Thyatira voorgesteld door Izebel.

Maar Ik heb enkele dingen tegen u, omdat gij die vrouw Izebel, die zichzelf een profetes noemt, laat begaan, zodat zij Mijn dienstknechten leert en verleidt hoererij te bedrijven en afgodenoffers te eten. En Ik heb haar tijd gegeven om zich van haar hoererij te bekeren, maar zij heeft zich niet bekeerd. Zie, Ik werp haar te bed, en hen die met haar overspel bedrijven in grote verdrukking, tenzij zij zich van hun werken bekeren. Openbaring 2:20–22.

Izebels oordeel wordt voltrokken wanneer zij door honden wordt verslonden.

Ook over Izebel heeft de HEERE gesproken, zeggende: De honden zullen Izebel eten bij de muur van Jizreël. 1 Koningen 21:23.

De honden zijn het heidense Rome, de macht van de draak, want het was het heidense Rome dat Christus kruisigde.

„In het lijden van Christus aan het kruis werd de profetie vervuld. Eeuwen vóór de kruisiging had de Heiland de behandeling voorgezegt die Hij zou ondergaan. Hij zei: ‘Honden hebben Mij omringd; de vergadering der goddelozen heeft Mij omsloten; zij hebben Mijn handen en Mijn voeten doorstoken. Al Mijn beenderen zou Ik kunnen tellen; zij zien toe en staren Mij aan. Zij verdelen Mijn klederen onder elkander en werpen het lot over Mijn gewaad.’ Psalm 22:16–18. De profetie betreffende Zijn klederen werd vervuld zonder raad of inmenging van de vrienden of de vijanden van de Gekruisigde. Aan de soldaten die Hem aan het kruis hadden gebracht, werd Zijn kleding gegeven. Christus hoorde het twistgesprek van de mannen terwijl zij de klederen onder elkander verdeelden. Zijn onderkleed was uit één stuk geweven, zonder naad, en zij zeiden: ‘Laten wij het niet scheuren, maar erom loten, voor wie het zal zijn.’” The Desire of Ages, 746.

De tien koningen, die de honden zijn, die de vergadering der goddelozen zijn, die Griekenland en Egypte zijn, zullen ook de hoer met vuur verbranden.

En de dochter van enige priester, indien zij zich ontheiligt door hoererij te bedrijven, ontheiligt zij haar vader; zij zal met vuur verbrand worden. Leviticus 21:9.

De tien koningen verbranden de hoer met vuur, want zij beweert een priesteres te zijn, maar zij is een hoer.

En het zal geschieden te dien dage, dat Tyrus zeventig jaren vergeten zal worden, overeenkomstig de dagen van één koning; na verloop van zeventig jaren zal het Tyrus vergaan als een hoer. Neem een harp, trek de stad rond, gij vergeten hoer; maak liefelijke muziek, zing vele liederen, opdat gij in gedachtenis gebracht moogt worden. En het zal geschieden na verloop van zeventig jaren, dat de HEERE Tyrus zal bezoeken, en zij zal wederkeren tot haar hoerenloon, en hoererij bedrijven met al de koninkrijken der wereld op de aardbodem. Jesaja 23:15–17.

In de verzen vijf tot en met negen, en de verzen eenendertig tot en met veertig, vinden wij getuigenis dat het pausdom aan zijn einde komt door de hand van de drakenmacht. Dit beginsel wordt thans ook vervuld in de Oekraïense Oorlog. Deze drie getuigen delen ons mee dat, wanneer de koning van het noorden in vers vijfenveertig aan zijn einde komt zonder dat iemand hem helpt, de draak haar vlees zal eten en haar met vuur zal verbranden. Op grond van drie getuigen zal de drijfveer voor het handelen van de draak mede een verbroken verdrag omvatten.

In de verzen vijf tot en met negen eindigde de tweede Syrische Oorlog met een verdrag in 253 v.Chr. De oorlog was begonnen in 260 v.Chr., en zeven jaar na het begin van de tweede Syrische Oorlog werd een vredesverdrag gesloten doordat de koning van het zuiden een dochter gaf aan de

koning van het noorden, opdat deze met de dochter van de koning van het zuiden zou trouwen en door middel van de huwelijksalliantie vrede tot stand zou brengen. Zeven jaar na het huwelijk, in 246 v.Chr., verstootte de koning van het noorden de zuidelijke bruid en herstelde hij zijn oorspronkelijke vrouw, die hij terzijde had gesteld toen hij met de Egyptische prinses trouwde. De aanleiding voor de koning van het zuiden om het noordelijke koninkrijk binnen te vallen en de koning van het noorden gevangen te nemen, was een verbroken verdrag.

Het verbroken verdrag was een voorafbeelding van het verbroken Verdrag van Tolentino in 1797, dat Napoleon de aanleiding gaf om in 1798 de paus gevangenzettend weg te voeren, zoals Ptolemaeus in 246 v.Chr. met Seleucus had gedaan. Toen Ptolemaeus III na zijn overwinning op het noordelijke Seleucidische rijk van Seleucus II naar Egypte terugkeerde, bracht hij zó veel schatten naar Egypte terug dat de Egyptenaren Ptolemaeus III de titel “Euergetes” (dat wil zeggen Weldoener) gaven, omdat hij na vele jaren hun “gevangen goden” had teruggebracht.

Maar uit een twijg van haar wortels zal er één opstaan in zijn plaats; hij zal met een leger komen, de vesting van de koning van het noorden binnentrekken, tegen hen optreden en de overhand behalen. Ook zal hij hun goden, met hun vorsten en hun kostbare vaten van zilver en goud, als gevangenen naar Egypte voeren; en hij zal meer jaren standhouden dan de koning van het noorden. Daniël 11:7, 8.

Toen Napoleon in 1798 de paus gevangen nam, beroofde hij het Vaticaan van zijn schatten en bracht deze naar Frankrijk terug, zoals vooraf uitgebeeld werd door Ptolemaeus III, die schatten en ook Seleucus II naar Egypte terugvoerde, waar Seleucus II stierf doordat hij van een paard viel. Dit beeldde uit dat Napoleon in 1798 het pausdom van het beest verwijderde, en de dood van de paus in 1799. Het pausdom in Openbaring zeventien is de vrouw die op het beest rijdt, en de nederlaag, gevangenschap en daaropvolgende dood van Seleucus, doordat hij van een paard viel, beeldt uit dat Napoleon het burgerlijk gezag van het pausdom wegnam (voorgesteld als een beest in Openbaring zeventien).

Zo voerde hij mij in de geest weg naar een woestijn; en ik zag een vrouw zitten op een scharlakenrood beest, vol van namen van godslastering, met zeven koppen en tien horens. ... En de engel zei tot mij: Waarom hebt gij u verwonderd? Ik zal u het geheimenis zeggen van de vrouw en van het beest dat haar draagt, dat de zeven koppen en de tien horens heeft. ... En de vrouw die gij gezien hebt, is die grote stad, die heerschappij voert over de koningen der aarde. Openbaring 17:3, 7, 18.

Verzen vijf tot en met negen introduceren de oorlogvoering tussen de koning van het noorden en die van het zuiden in hoofdstuk elf. Vers vijf verschaft de verankering aan Rome als de koning van het noorden, want het duidt aan dat de koning van het noorden drie geografische gebieden zou veroveren voordat hij oppermachtig zou heersen. De verzen bieden de profetische structuur die een periode uitzet waarin de koning van het noorden heerst, maar tot zijn einde komt. Dit is juist de premisse en de belofte van hoofdstuk elf. Het thema van de lijn is de dodelijke wond van de pauselijke koning van het noorden, of zoals vers vijfenveertig stelt: “hij komt aan zijn einde, en niemand zal hem helpen.” Deze waarheid is tegenwoordige waarheid in de laatste dagen.

Wij zullen in het volgende artikel verdergaan.